

Megjelenik minden vasárnap.

ESZKÖZTÖRTÉNY:

Pórtéka 123. sz.

ELŐFIZETÉSI ÁR:

egész évre 4 frt
 fél évre 2 „
 3 hóra 1 „

Egyes szám ára 10 kr.

KIADÓHIVATAL.

Pórtéka 123. sz.

HÍRDELÉSEK DÍJA:

Háson határozott példány 5 kr.

Kis hirdetésben egy sor 2 kr.

A hirdetés fél évvel előzetesen

hirdetéseknél halba 30 kr.

bélyegdíj beletelendő.

HALASI UJSÁG

TÁRSADALMI HETILAP.

A vagyonosodás.

Mább közöljük a helybeli járási-bíróság telekkönyvi osztályának az 1882. évi ügy- és értéktorgalomról szóló kimutatását. E kimutatás meglepően kedvező képet tárja fel városunk vagyonosodási viszonyainak. A múlt évben kétszer annyit értékű ingatlan birtok szabadult fel a teher alól, mint 1881-ben s magában az 1882-ik évben is mintegy 50,000 forinttal haladja felül a kitáblázott tartozások összege az új terhekét.

Nem kell hozzá hszas fejtörés, hogy kifaláljuk e tetemes föllendülés okát. Minden bizonynyal az ideji jó termés volt az, mely a lakosság vagyoni viszonyaiban e következő fordulatot előidézte.

Ima milyen látatja van csak egy jó esztendőnek is! Mily eredményt mutathatna fel városunk a vagyonosodás tekintetében akkor, ha termelői közönségünk az ideji bevételi többletet minden esztendőben meg tudná nyerni! A jó termés állandósítai azonban nem áll hatalmunkban s az ideji jó esztendőt jövőre követheti közpészerű, vagy éppen rossz, a mikor aztán előreláthatólag a mostani szép eredményhez képest is-

mét-megymérvü visszacsúszás fog mutatkozni.

Azonban habár a termelő nem rendelkezhetik is az időjárással s nem teheti állandóvá és minden évben ismétlődővé a jó termést: egészen más kérdés az, hogy nem teheti-e állandóvá magának az idejéhez hasonló nagyobb jövedelmet? Mert a melki gazdaságból várható jövedelem mennyisége nem egyedül és kizárólag az időjárástól függ, hanem függ ezenkívül nagy mértékben az illető termelők képzettségétől és életrevalóságától is. Jó művelés és értelmes kezelés mellett rossz termés idején is több jövedelmet ad a fölbitok, mint elavult és értelmetlen kezelés mellett a logjobb esztendőben.

A termeléssel foglalkozók nagy tömege, fájdalom nem csak nálunk de az ország legtöbb vidékén, még mindig nincs abban a helyzetben, hogy a gazdálkodást okoszerűen és a tudomány elveinek megfelelően üsdhessék.

Meglehet némelyok előtt túlságos követelésnek fog tetszeni az, a miro ozolozunk s azt fogják ellentvetni, hogy közönséges gazdacsübertől nem lehet kívánni a tudomány elméletek ismeretét s azoknak a gazdaságban való gyakorlati alkalmazását. De ez az ellon-

vetés nem jogosult. Azt mindenki befogja ismerni, hogy ha a közművelődés erre a fokra emelkednék, ha az okos-rú és elvek szerinti gazdálkodás a lehető legszélesebb körben elterjedheltne, or óriási lendületet adna minden területel égnak a minthogy mi kiválóan földművelő nemzet vagyunk, az ország általános közgazdasági állapotának is. Erre tehát, mint egy megközelítendő eszményre, folyton törekednünk kellene minden esztendőben.

De hogy ezek az eszményi állapotok nem oly elérhetetlenek, kifűnik más országok példájából.

Epen a hótén elvanható volt több fővárosi lapban erre vonatkozólag egy igen tanulságos közlemény. Egy budapesti vegyész (Pillits Mór tanár az országos vegyiskisérleti állomás-tisztviselője), beutasta tavaly Franciaországot a czéliből, hogy tanulmányokat tegyen a francziák borkészítése és boráztatás körrel. A hazatérte után általa közölt jelentéséből itt egy igen érdekes részletet akarunk csak kiemelni. Pillitapaasztalta, hogy a francziák borászati szakirodalmá ma a legnagyobb részben közönséges szonzáloktól és borkupozóektól ered. Ezek az aruberek a mellett, hogy utána látnak mestoradágúknak, szűkegésnek tartják még ezenkívül

TÁRCZA.

A jász-kunoknál nyelvjárásokról.

(Vége.)

Közlömben a jászkunoknál szokásos beszédmód a megtolopodás után főlegközelebbi századokra történelmi adatokkal vissza is vihető. Jólleson:

Csáktornyai István nádor és kunok bírása 1889-ben törvénytelét végett megjelent a mai Nagy-Kunsgában, Szent Fábán és Sebontyón vértanuk egyháza körül levő kunok szállásán, s mint írva van, ez ma Fábánka nérd nagy-kun puszta, Madaras város határában. Itt a nádor előtt a vaychunnipoi kunok megjelenén, személyesen az őd szóval előadták, hogy nékik az allonnipoi kunok ellen mi követelések van, mire névo azonban később kiegyezvén, erről a nádor ma ja meg lévő oklevelet állított ki.

E szerint a Vaychunnip és Allonnip két külön kun szállás-novo, ma azonban már mind kettő teljesen ismeretlen. Az Alon szó tulajdonnévre mutat, jelozvo, hogy Alon kun nemzetiségnek a népe, a Vajchun neveit ha elemeljük, Vajk kun — a két szó tűnik fel előttünk; tudjuk, hogy Szent István pogány neve Vajk volt, e nevet viselto azon kun főnök is, kinek néperől itt szó van s ki egy hazai oklevélben 1280-ból Wochun néven említtatik, lenne tehát Vajk kunnak a népe, mely a. i. ott megszállott.

A „nöp” szóra, mint helynév ragjára, a régi oklevelekben több példát találunk. 1197-

ben Aradmegyében Asszonyó, 1811-ből Vasmogyóben: Várnópe, 1808-ból Csallóközben Popneypl, de van Ujnép, Asszonyópe, Feketenép, Királynép stb., a „nip” alak azonban sehol elő nem fordul. Annál nagyobb figyelmet érdemel, hogy a kunok bejövetele után már másfél századdal előfordul a nagy-kunoknál a tájbeszéd szerinti „nip” kifejezés, mely a Nagy-Kunsgón ma is általános szokásban van, feltűnik pedig egyszerre két helynévvel: s e szavak az oklevélben nem a kiadó vagy loiró által adattak fly alakban, hanem azok azon kunoknak előadása után vétotnek fel, kik — mint az oklevél mondja, — a nádor előtt személyesen előszóval mondták meg neveit lakhelyöknek, s azták elő pacasaitak: a mi az ő magyar nyelvűségüknek kötségtelen bizonyítványa.

A „nip” szónak egy alakjára, miút jelentésére névo megfogel az „ölös” szó, mely egy 1472. jász-kun oklevélben „ilis” alakban fordul elő az „Othasylisallás” helynévben, melynek helyes olvasása: Othas ilis vagy ölés szállás, mely kun szállás ez időben a koczkométi kunasékhöz tartozott. Egy másik, 1461. oklevélben előfordul mint helynév: Hagdas ilos e Halas székben; az ölös szó ma a Nagy-Kunsgón ölös-nak mondatik. Ezek szerint az ölös szó még a XV. században a Kis-Kunsgón „ilis, ilös” alakokban meg volt s az a jász-kunok régi tájbeszéd módjának érdekes maradványa.

Ugyanazon 1461. oklevélben egy poros földrés iránt tett törvényeséki intózkodás és határjárás alkalmából Halas székhez tartozott Harka, Böcsa és Szank szállások közt mint

határjelek említtetnek: Ótárhalma, Menevcsuta; Halason a köztöszóddan az oltár ma is ótárnak, a ménes pedig ménsének mondatik, s így a mai beszéd még eselőtt több mint négy századdal szokásban volt.

A Jászsgában 1391. és 1393-ban kelt oklevelekben a mai Kiser városának a neve, mely a Tiszának egy kis ér nevét ágától származott, Kisir alakban jön elő. 1468-ban — Berény helyett — Berlin, 1478-ban Négy szállás helyett: Nigy szállás s így, e tájnyelvi, különösen az „ir” szó, a jász-kunok beköltözése után már másfél századdal említtatik.

Ha végigtékinjük a magyarországi jászkunoknak legrégibb történelmét, azt látjuk, hogy azok IV. Béla, V. István, III. László, III. Endre, I. Károly és Nagy Lajos királyoknak számos nagy hadjárataiban mint nagy számból álló tekintélyes hadcsapat voltak majdnem folytonosan elfoglatva s már csak e miatt is az idejük, so alkalmuk nem lehetett, hogy — mint némelyek állítják, — ősi tatár nyelvet elfeledjék s a helyett a magyar megtanulják. A nyelvállottatást egy nemzet se teszi könnyezor nélkül, királyaink pedig bizonyosan orakodtak volna hadcsapatok legelitőbb csapatjait, azoknak nyelvet illetőleg, nemmi postillai körülmény által nem indokolt könnyezor alkalmazása által magoktól elfeledgeteni. A jászkunok ezen eltérő beszédmódját a XVII. század elejétől kezdve általok írt leveleikben még nagyobb számú szavakban feltaláljuk.

Igy 1613-ból olvasunk a koczkométi egés-

teljesen elvárhatni mindazon tudományos érteket és elméleteket, amelyek mesterségre vonatkoznak. A fülöz borkereskedő, a kisváltó és a kő- és kőpáncz mind megannyi iparvezető és egészen szabatos és tudományos ismeretekkel bír, és a kőpáncz-szeiről, azoknak vegytan- és földrajzról, stb. — Ez az oka annak, hogy mond az említett budapesti tanár, hogy a francia borkereskedés oly óriási eredményeket képes felmutatni, valamint annak is, hogy mi, a francziákkal a borászat terén nem versenyezhetünk, amíg a magyar borok csak olyan jók sőt még jobbak, mint a francziabországiak.

S a magyar és elvárhatott nemzeteknél így van ez a természeti más ágában is. Nincs rá az, hogy ezek hol földi birtokos, ha ugyan a földbirtokot maga nyúl, ne lenne egyszerűs mind tudományosan képzett gazdaság is. Ez a szerepünk, hogy a magyar földgábon termelésre szabásztorta alkalmasabb a nyugati államok talajánál; mert ha nekik csak megközelítőleg olyan földjük volna mint nekünk, már ezota gabonánkkal is régen ott állnánk, a hol borainkkal, hogy t. i. nem tudnák értékesíteni a franczia, német, angol stb. gabona versenyé miatt.

Nincs tehát abban túlzás, ha azt mondjuk, hogy a gazdasági közönségnek kell tudományos képzettséggel is kell bírnia a mértékben avval nem bírva, arra kell törekednünk, hogy azt megszerezzük. A mit a franczia vagy más nyelvet nemzetbeli köznép megtehet, azt meg kell tennünk nekünk is, mert azok sinesenek különbi anyagból formálva, mint mi. Még kell tennünk mélt arra vagyunk utálva, hogy azokkal versenyezzünk a magalljuk a sarát a versenyben.

ségét, erkölcsét, földgá, kőszék, lévén, monnyira, más értelem, mindon, növények, szörényes létet, szörény, szörény, állonk — 1868-ban Jász-Kisjén; tanulunk, peniglon; — Arokszállás: föl-és kinyeáni helyett: egyesedni; — Kun-Szent-Miklósn: földökön, vör, igyontó, immáron, köllött, láló.

1699-ben Szabadzsállásról: beszállott, bocsátódesen, csokokodott, állmetélt, elmondnyon, eszedélt, elment, esde, érte, azok érozár, fölötöbb, folyógt, fölötön, feyverő, feokt, hódó, idródeségt, köllött, kiményök, lóhott, mindentöknek, méntel nagyob, nemzotok, besépt, parasit, élet, peseny, neményök, tisztelet, torontotte, töttének, táglitnak, jórén, vándok, stb.

Nagy-Kunágtól 1699-ben: lón, jéd, aszok, teát, élédő, esudon, elburták, kítál, eszentőrn, hozvát, való, mintatuf fográst tártár, igyembajom, stb.

Hogy ezen fölözött azavakban a mai eszékes beszállottok több hasonlóságot nem találunk, annak oka az, mivel a szavak a fölözöbhez intészt kérvényekben jónak elő a szokásról mégis igyekesnek az egészen közhazádméltó iratokban elkorláti.

Hogy régi királyaink monnyira tisztelték dicső elölöké szent István királyunk azon

A budapest-zimonyi vasút története.

Miekkor tovább kiértek azon megalma- történet, melyek a budapest-zimonyi vasút előtörtétele, az országos iratok, a közértelem ismertetői és a határozatokban sokat tárgyalt, tervezett, mely mindent a Duna-Tiszaköz közlekedési eszközöknek javítására volt fordítva.

A pest-szegedi csatornák tervezése volt az, mely városunkban szintén nagy érdeklődést keltett és annak irányadó közölt és fordult nagyban foglalkoztatta.

A pest-szegedi csatornák már az 1840. XXXVIII. törv. cikkében is van szó. A csatornázásról 1868-ban jelent meg egy rajpart Baján István Dénesről, mely csatornák tervezett Budapesttől Halasán át Szegedig és más irányban Halasról Szabadkán át O-Becsőre, továbbá Szegedről Szabadkán át Baja fölött Küköny dunaparti falujá.

E nagyszabású terv ilyen alakban nem talált ugyan visszhangra, mindamellott a tiszadunaközi csatorna ügyét főleg az érdekelte városok felelőseinek és megvalósítása következtében csakhamar felkarolták és az akkori lapok számtalan cikket és tervtervezést közöltek annak kivételéről. A kormány 1867. okt. 8-án törvényjavaslatot terjesztett elő 60 millió ezrtát frnyit kölcsön felvételé iránt, mely ország vasutak és csatornák építésére volt szántva; és pedig első sorban a Tiszát és Dunát összekötő csatorna-építésre, mely Pesten összekötölnék egy egyes rakár és fiók-rendszerrel olykép, hogy azzal mindalábbm fővárosi vaspálya kapcsolatban lenne. Hogy a kérdéses csatorna miért szűntessék, a fölöz csakhamar igen olaszok lettek a vélemények. Két tervezet jutott azonban mégis tululyra, melyeknek egyik a csatornát Budapesttől Csongrádig, a másik Budapesttől Szegedig kívánta vezetni. Mára a kormány kezdetben a csongrádi csatorna mellett volt, terve ivón még becsütel egy második csatornát is létesíteni a Tiszától Tokajnál Gyumáig a Körösökig. E két csatorna ekkor szoros összeköttetésben lett volna egymással, az országgyűlés a tervet egyelőre el is fogadta minden észrevétel nélkül a minisztérium még 1867 októberben elrendelte az előmunkálatok megkezdését a mérnököt keldött ki a lejtőmérés teljesítésére.

intézet fázhoz; unius linguae unjustusque moris regnum imbecille et fragile est, mutatja az hogy a nem magyar nemzetiségű és nyelvű németek, szászok, svábok, szlovákok, lengyelek, rutének, szorok, oláhok, örmények, cigányok Magyarországon századokkal ezölt nem nagy tömegokban történt letelepedésük után is belnyelvetek nemzeti szokásaikkal együtt megtartották és megtartották, az tény; ily százados tény mellett bilitó az, hogy a besenyők, kunok, jászok kik nagy tömegokban telepedtek le, itt királtságos helyzet nyertek a azt vélték fegyverekkel fenntartották; mégis a fennálló tény alól csak egyedül az k képezték kivételt, a ok a magyar elem részök nagyobb hátsza alatt bel nem-magyar nyelveket és nemzeti szokásokat elvetették volna; ez a dolog természetü rendo szerint meg nem történhetett; ha tehát mégis, tehát rendkívüli módon megtörtént volna, ezt az ellenvalamányosok erin indokokkal a későbbi adatokkal cáfolatos kiményitani; a mi azonban — mint a fennhíbeiköl látnak — az ideig még nem történt, tisztán a erős alapon áll előtünk a jász-kunok magyar nyelvűségé és nemzeti sége!

Az említett törvényjavaslat előzékeny volt. Zsely János érdeklátási felmérésével járultak a minisztériumhoz a Tiszát a Duna-val összekötő csatorna tervezéséről szóló előmunkálatokra engedélykérték, a mi részére az év okt. 31-én meg is adotta. Az országgyűlésnek megírt a hivatalos lap nov. 1-iki száma közölt kijelenté, hogy az ezután bonyolatosra kerülendő előmunkálatok megkezdéséig az ügy nem létezik, és mindán a viai ut Szegedről Pestig a tervezett csatorna által 15%, mértékben rövidlene, közforgalmi szempontból csak egyenlő kedvezőülhöz is így az engedélyt a kormány az előmunkálatokra megadta, úgy azonban, hogy ezáltal a pest-csongrádi csatorna előmunkálatában a minisztérium nem fogja magát korlátozra tekinteni.

E csatorna-tervek közül akár melyik jutott volna is kivételre, visszamutatkozváltan egyik sem érintette volna a így közlekedési viszonyainkban az addigi állapotok maradtak volna fenn: a Halas városi képviselőgyűlés 1867. nov. 8-án láfolt előterjesztést Gyárfás István indítványára ollatározás keretében láfolt a minisztériumhoz, hogy városunk a tiszadunaközi csatorna, valamint a Körösökig. Egyeszermind az egyben az indítványozó előterjesztés alatt bizottságot keldött ki a dolgok fejtekezésnek figyelemmel kísérésére a további intézkedések megfótló végett.

E tervezett csatornákól azonban, mint tudva van, nem lett semmi. Gr. Zsely Jenő nagy erőfeszítést fektet ki ugyan az általa kezdeményezett vállalat (érdeklátás) gyűlésre hívta az érdekelteket, a szavak adatkot gyűjtött a vonalmentén vidékről, költözveket és terveteket készített; a csatornaépítést azonban az újból félreerült vasuti eszme háttérbe szorította.

Megemlítjük még, mint jellemző azon kor mozgalmaira, hogy 1867-ben Hajós József az F. hazai takarékpénztár jelenlegi elnöke egy társulattal egytt előterjesztett egy Pesttől Dömösödig létesítendő vasútvonal vasút előmunkálatait. A Halas városi képviselői közgyűlésben: Az év november 28-án szóla hosta az, hogy Vári Szabó István a indítványozta, hogy Hajós József kéresek fel, miképp tekintettel viszonyainkra a várostól vasútnak Szabadkára való kiterjesztés Halas város határára kéresekkel eszközölje, de ígynt akkor a közgyűlés szintén a csatornaügyi bizottsághoz utasította; de az a tervezés csak fenn maradt.

A pest-zimonyi vasút ügyé 1871-ben rott ismét nagyobb lendületet. A közlekedési minisztérium az előkelt tervezésnek tárgyalása előtt ugyanis Wahrmann Mór indítványára a képviselőház határozatokat kintoldta, hogy a pest-zimonyi vasút melletti létre kell hozni. Ettől fogva az ügy nem nyugodott több; a kormányok határozottúl igyekeget utaltak annak valóra láására a városunk érlekeit csak annyiban fonyozott aziban vezetelen, hogy a kiépítendő vasút eszme nem erre fog vezetelni.

A HÉT TÖRTÉNETE.

A képviselőház a károcsyói eszmet után a hó 10-én szoridokozott meg újbol elősét. Az előben Mocsary Lajos a gróni es elősétől árrivára hívta fel a kormány figyelmét. Szeményei János képviselő ugyancs egyben interpellált Komény de Tizza miniszterek fölön valláztott, bemutatván az akkorrig hozások beérkezett jelentéseket, melyekből, mint a miniszterelőlk is hángalyoztaták, látnak, hogy a vezély és kár megközelítőleg sines oly mért, mint a múlt években Szeged elpusztulása volt. A kormány az árriváto lakosok állására és segélyezésére, valamint a további mentel munkálatokra a szükséges intézkedéseket megfótló. — Ugyancs előben Istóczy Győző képviselő interpellálta a kormányt a nem rég begyűltessé lett gr. Wimpfen párisi osztrák-magyar nagykövét hallás ügyében. gr. Wimpfen ugyanis hírségi hírek szerint azt álló meg fozott, mivel hírek

eszközök vizsgálatakkól későtellenül bebizonyult, hogy a szállóművelés homokos a phylloxera romboló hatása ellen teljesen biztosítva van.

Minden eddig megvizsgált bököktalaj vistartróképesége, melyben a szálló és a phylloxerának ellenáll, 23 és 35. 8% között változik; oly talajokban, melyekben a szálló betéges, egészen 43. 5%-ig emelkedik; a hol pedig a szálló gyorsan elpusztul, ott a vistartróképeség mindig 40%-on felül levőnek találattott.

A határ azonban teljes biztosítással még nem állapítható meg, azonban itt is a fajvalasztás, valamint a művelési mód ésszerűvéhető különbségeket okoz. Ezek után eldöntendő még az a kérdés, hogy vajon valamely talaj csekély vistartróképesége közvetlenül a phylloxera rovására magára avagy a szálló gyökértérő bír-e hatással? — E tekintetben határozott válasz még nem adható, azonban későtellenül, hogy a lankadatlan szorgalommal és kitartó buzgósággal eszközölt kísérletek, melyeknek a francia szakemberek oly nagy mértékű s a melyektől mi magyarok annyira idegenkedünk a melyeket termelőink, mert nem bírnak a közvetlen pillanatnyi haszon ingerével, annyira szeretnek hibávalóknak mondogatni, — es irányban is sikeresen megoldátnak. A további kutatások feladata lesz megállapítani azt, mily munkát fog a talaj igényelni s mit kell kerülni, hogy a talajnak a szállóművelés jövőjére megbecsülhetlen eme tulajdonsága a lehető épégben fenntartassék.

TERMÉNYEK-ÁRA.

Termények ára Halaszon január 13. — Béza — 7 — frtg, rozs 4 frt 70 kr., árpa 3 frt 60 kr., zab frt kr., káposzta — frt — kr. mind 100 literenként. Kákerleza székis. frt metzok 100 liter 3.30

Heti jelentés a budapesti gabonafőzsdéről.
Budapest január hó 12-én.

Béza	uj búsági	78-81 k/g	9.20	9.70
	uj úszavidiéki	78-81 k/g	9.45	9.95
	uj pestvidéki	78-81 k/g	9.40	9.90
	uj kákerlezyei	78-81 k/g	9.40	9.90
	uj bécsi	78-81 k/g	9.80	9.75
	uj északmagyarorsági	78-81 k/g	9.90	9.80
Béza	uj	70-73 k/g	7-	7.30
Árpa	uj takarmány	60-63 k/g	6.40	6.65
	uj ágasi való	63-64 k/g	7.20	7.90
	uj előföldi	64-66 k/g	6.40	6.60
Zab	uj	37-40 k/g	6.10	6.60
Tengeri	uj búsági	75 k/g	6-	6.10
	uj úszavidiéki	73 k/g	6-	6.10
Káposzta	uj			
Répa	uj			

Határidő üzlet.

Durva	Irányzat	Határidő	pénz	Ár
	lanyska	tavasza	9.40	9.43
		őszre		
Tengeri		aug.-ra 1883.		
Zab		aug. jun.-ra 1883.	6.05	6.08
		tavasza	6.40	6.45
		őszre		
Répa	káp.	aug. szept-re	13 1/4	13 1/2
	bás.	aug.-ra		

Köznyelvi díjazás dndr. jau. 12. — Magyarországi rva. néha sorok kibegazsajtsa — kr. katal néha 61-63%, kr. kákerle 60-61 kr. földi néha — kr. kákerle 58-66 kr. Ofikormági 60-61 kr. szerbiál 60-61 — kr. Hótelny: párcoktáji 45 HEG-gramm s aszafetál 47, -a levende.

Vasúti menetrend.

Halasról indul

Budapestre:

Személyvonat	—	délelőtt	11 óra 50 perc.
Vegyesvonat	—	éjjel	12 óra 30 perc.

Szabadkára:

Személyvonat	—	délután	3 óra 57 perc.
Vegyes vonat	—	éjjel	3 óra 18 perc.

Halasra érkezik

Budapestről:

Személyvonat	—	délután	3 óra 50 perc.
Vegyesvonat	—	éjjel	3 óra —

Szabadkáról:

Személyvonat	—	délelőtt	11 óra 43 perc.
Vegyesvonat	—	éjjel	12 óra —

Korda Imre,

felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos.

NYILT-TÉR. *)

A halasi kaszinó tagjainak azíves tudomására.

A „Halasi Újság” 1-éd számában a kaszinó évi közgyűléséről szóló jelentésben foglalt azon állítás, hogy a könyvtár állomány 483 kötetet tesz, hogy nem tévedésen állapítuk — ezújja e pár sorok Boblonyitani. Mert hogy az 1881-iki állás 659 kötet, az 1882-iki számlát 13 kötet, összesen 671 kötet, hogy az egytől-egyig alios meg a papíron, ki merné tagadni? Igen ám! de a ridaig valóig mást mutat. Sajnátlom, hogy pozitív számokkal még nem állhatok elő, azonban legrosszabb a valódság megkísérlésé pár tételt elmondanom. — Ugyanis: közel 50-et tesz azon kötetek száma, melyekről máf sem tud az „Újs.” a nem általán közzétett leltárban pedig ott figurálnak, ugyancsnyírt háttól azon kötetek száma, melyeknek a kaszinó birtokába/beszedő viszonyítás legvalóbb le közzéte a kaszinó tagjainak elhalálkozás vagy elköltözése miatt; hogy a hátra levő mintegy 100-kötet közül melyik jut lyi sorozatnak és a mindehátó tudja; ezekért nem mutatam én ki ezeményi számokat, hanem csak azokat, melyek tényleg át voltak adva leltározás végett, tehát csak azokért vállalkozok felelődséget, természetesen csak annyiban, amennyiben saját mulasztásom következtében állana elő a hiány.

Különb. a kezeimre bízott könyvtár legutolsó papírreléről is — a kaszinó tek. választmányá előtt — mielőbb beszámolni szögere kötelezettségemk fogom ismerni, melyből kifolyólag — hiszem — nem fog soká kénel a kaszinó a könyvtár rendezését hábar álócsattal is fogannatniulati.

Szalay Zsigmond
kaszinó könyvtárnok.

*) Az e rovart alatt közöltökért a szerkesztőség nem vállal felelődséget.

Hirdetések.

Eladó ház.

Endrész János az V. tizedben levő lakóházát, melyben van 3 szoba, 1 belt-szoba, 2 kórhya, 1 kamra és 2 szin, kedvező feltételek mellett

Örök áron eladja.

A venni kívánók értékesíthetnek a tulajdonossal annuk II. tizedbeli lakásán.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget értesíteni, hogy **Halason** vásut utca 834. szám alatt jól felszerelt

épület

géplakatos műhelyt állítottam fel.

Bárminemű e szakba vágó megrendelést elfogadok és pontosan teljesítek.

Thorma Kálmán,

épület és géplakatos

Halason

vasut utca 834. sz.

Thorma Kálmán
épület és gép-lakatos
műhelyében
két tanonoz
azonnal
felvétetik.

5. b. v. szám.
1881.

Árverési hirdetés.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezenel közhírré teszi, hogy a halasi tekintetes királyi Járásbíróség 1865/82. számú végzése által Schön Mór és társai halasi lakos végrehajtatók javára, Franki Eduard halasi lakos ellen 500 frt tőke, ennek 1882. év november hó 19-ik napjától számítandó 6%, kamatai és eddig összesen 16 frt 80 kr. perköltésig követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és Holzer Simon javára 119 frt 75 kr. erejéig folyó foglalt, 737 frt 28-kr-ra becsült női felöltők s házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek az 5. p. 1883. sz. kiküldési rendelő végzés folytán a helyszínén, vagyis alperes lakásán s költi helyiségében leendő eszközésére 1883-ik év Január hó 17-ik napjának délelőtt 9 órája határidőül kitűzött és ahhoz a venni szándékosok ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsúron alul is eladatni fognak.

Az árverezésendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Halason, 1883-ik évi január hó 9-ik napján.

Berina János, kir. bírósági végrehajtó.